ροῦσα νὰ ἔχω ἐγώ,ἕνα ψίχουλο,μὲ τὸν πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου ποὺ δὲν τὸν εἶχ' ἀντικρύσῃ ποτέ μου ; Μήπως εἶχα κάνει καμμιὰ παρατυπία στὴν ἐκτέλεση τῶν «καθηκόντων» μου ; Ἔκαμα μιὰ σύντομη ἀνασκόπηση καὶ δὲν ηὗρα τίποτα στὸ παθητικό μου. Τὸ ψάξιμο ταῦτο ἔμοιαζε μὲ τὴ μανία ποὺ ἔχουμε καμμιὰ φορὰ ὅταν λαβαίνουμε γράμμα, νὰ πολεμοῦμε ἀπὸ τὸ πανώγραμμα νὰ μαντέψωμε ποιὸς εἶν' ἐκεῖνος ποὺ μᾶς γράφει. Τί στριφογυρίζεις τὸ φάκελκο καὶ ἀραδειάζεις ὀνόματα ; Σκίσ' τον καὶ τέλειωνε. Ἔτσι λοιπὸν κατέβηκα τρέμοντας στὸ γραφεῖο, ὅπου μὲ περίμεναν ὄρθιοι ὁ γέρω-Μιστριώτης καὶ ἡ διευθύντρια. Ἀπὸ τὸ τρίγωνό μας, οἱ δυό τους ἦταν ἀστέρες πρώτου μεγέθους κι' ἐγὼ ἕνα μα ρυνὸ-μακρυνὸ καὶ ἀσήμαντο ἀστεράκι ποὺ τρεμόσβυνε κατάχλωμο. Δὲν ξέρω τὶ γινόταν μὲς τὴν ψυχὴ τῶν δύο προϊσταμένων μου καὶ ἂν ἐπροκάλεσε τὴ συμπάθειά τους ἡ ταραγμένη μου ὄψη. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς ὁ γέρω-Μιστριώτης μὲ ὑποδέχτηκε μὲ μιὰ εὐγενικιὰ ἀποστροφὴ ποὺ μοῦ διέλυσε τοὺς φόβους μου καὶ μ' ἔκαμε νὰ χαῶ καὶ νὰ ἡσυχάσω. «—Σὲ συγχαίρω, μοῦ εἶπε, διὰ τὸ ποιητικόν σου τάλαντον. Ἀπὸ πότε ἀρχισες, παιδί μου,νὰ γράφῃς ; » «—Ἀπὸ μαθήτρισ», εἶπα καὶ τότε γύρισα καὶκοίταξα μὲ χαρὰ τὴ διευθύντριά μου.Ἡ ματιά της μὲθέρισε.

«—Εὖγε, ἐξακολούθησε ὁ γέρω Μιστριώτης, ἀλλά...»

Αὐτὸ τὸ «ἀλλὰ» ἦταν συνέχεια τῆς διευθυντικῆς ματιᾶς ποὺ μ' ἔκοψε στὰ δύο. Ὅλη μου ἡ χαρὰ κρεμάστηκε σὲ κεῖνο τὸ «ἀλλὰ» σὰν κάτι τὶ ζωντανὸ ποὺ κρέμεται νὰ πέσῃ ἀπάνω ἀπ' τὸ γκρεμό. Καὶ τότε ἄρχισε ἕνας ἑξάψαλμος, ὅπου ἐξεχώριζα τὶς λέξεις : «δημοτική», «Ψυχάρης», «σχολεῖον», «ὅλεθρος», «πατρίς»... Θεέ καὶ Κύριε ! Ἐγὼ ἤμουν ὁ φοβερὸς αὐτὸς ἐχθρὸς τῆς γλώσσας καὶ τῆς πατρίδας ; Κόντευα νὰ τὸ πάρω ἀπάνω μου, ὅταν τὸ τέλος τοῦ ἐπιτιμητικοῦ ἔκλεισε μὲ τὴ φράση τούτη : «...διότι, ἂν ἐξακολουθήσῃς τὴν τακτικὴν αὐτήν, πιθανὸν νὰ χάσῃς τὴν θέσιν σου.»

Οἱ τοῖχοι τοῦ γραφείου ἐστριφογύρισαν μπρὸς τὰ μάτια μου καὶ ὅταν ἔφευγα, ἄκουσα τὴ διευθύντρια, ποὺ ὥς τότε δὲν εἶχε βγάλει μιλιά, νὰ μοῦ λέῃ : «—Αὐτὸ νὰ μὴν τὸ ξεχάσετε». Ἡ φράση ἐτούτη ἤτανε σὰ νὰ ποῦμε ἡ ἐπίσημη σφραγῖδα στὸ ἔγγραφο ποὺ θὰ λάβαινα : «Τὸ Δ. Συμβούλιον κ.τ.λ.» συνελθὸν κ.τ.λ., μετὰ λύπης του ἀναγγέλλει ὑμῖν, ὅτι ἀπαλλάσσει ὑμᾶς τῶν καθηκόντων σας ὡς διδασκαλίσσης κλπ., καὶ ὁρίστε τώρα ἡ σφραγῖδα ποὺ γύρω-γύρω γράφει μὲ τὰ μαῦρα, καλοτυπωμένα της γράμματα : «Αὐτὸ νὰ μὴν τὸ ξεχάσετε.» Ἕνας τέτοιος λόγος ποὺ λέγεται σὲ παρόμοια περίπτωση ἀπὸ τὴ γυναίκα σὲ μιὰν ἄλλη γυναίκα, εἶναι μαχαίρι κι' ἔχει βαθύτερη σημασία ἀπ' ὅση θὰ εἶχε ἂν τὸν ἔλεγε ὁ ἄντρας.

Ὅλη ἐκείνη τὴ νύχτα ἔμεινα ἄγρυπνη, τουρτουρίζοντας ἀπὸ τὴν ἀγωνία, μὲ τὰ μάτια στεγνά, προσέχοντας νὰ μὴν πάρῃ κανεὶς εἴδηση στὸ σπίτι, νὰ μὴν τρομάξω τὴ μητέρα μου καὶ τὴν ἀδελφή μου ποὺ εἶχαν κρεμαστῇ οἱ καϋμένες καὶ οἱ δυὸ ἀπάνω μου. Καταριώμουν τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀποφάσισα νὰ ἐκδώσω τὸ βιβλιαράκι ἐκεῖνο καὶ μὲς στὸ χειμωνιάτικο σκοτάδι τὸνοιωθα νὰ βαραίνῃ σὰν ἐπιτύμβια πλάκα ἀπάνω μου. Κανεὶς δὲ θὰ μποροῦσε νὰ μὲ πείσῃ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ φοβᾶμαι τόσο πολύ. Ἐγὼ τὴν παύση μου τὴν εἶχα κι' ὅλας σίγουρη καὶ συλλογιζόμουν πάλι τὴ μαύρη ἀπελπισία ποὺ θἄζωνε τὸ σπίτι μας.

Τὸ πῶς πῆγα τὴν ἄλλη μέρα στὴ δουλειά μου, ἐγὼ τὸ ξέρω· μὰ τὸ πῶς δὲν ἔπαθα τίποτα, ὅταν μοῦ εἶπε πάλι περνώντας τυχαῖα ὁ γέρο-Μιστριώτης «χθὲς εἰς τὴν «Ἀστραπὴ» ἐδιάβασα ἕνα ποίημά σου», αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω. Μὲ τὴ νεανικὴ μου ἀπειρία ἄρχισα νὰ φαντάζομαι στὰ σοβαρά, πώς κάποια κακότροπη Μοῖρα ποὺ τῆς ἔδινα μορφὴ γριᾶς ξεδοντιασμένης, ἐβάλθηκε σώνει καὶ καλὰ νὰ μὲ πετάξῃ ἀπὸ τὴ θέση μου, νὰ στερήσῃ τὸ σπίτι μου ἀπὸ τὸ καθημερινὸ ψωμάκι. Τρέμοντας, θυμοῦμαι, ἔγραψα στὸν κύριο Γιολδάση νὰ μὴν ξαναπάρῃ στίχους μου ἀπὸ τὰ «Χρυσάνθεμα», γιατί, χωρὶς νὸ τὸ θέλῃ μοῦ κάνει κακό. Ποιὸς ξέρει τὶ νὰ ὑπέθεσε ὁ ἄνθρωπος· ἡ ἀλήθεια εἶνε, πῶς ἄκουσε τὴν παράκλησή μου.

Ἔτσι, γιὰ κάμποσο καιρὸ βουβάθηκα κυριολεκτικῶς καὶ μόνο ἄρχισα νὰ παίρνω πάλι θάρρος, ὅταν ὁ νέος ἐπόπτης τοῦ σχολείου μας, ὁ κύριος Γ. Χατζηδάκης, μοῦ εἶπε κάποτε, σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ παρέδιδα : «—Σεῖς γράφετε εἰς τὴν δημοτικήν...» Τἄχασα, κιτρίνισα, μπέδεψα τὰ λόγια μου. Ὁ ἄνθρωπος ἐκατάλαβε τὴν ταραχή μου καὶ μοῦ εἶπε χαμογελώντας μὲ ἄπειρη καλωσύνη : «—Ὡραῖα, ὡραῖα... καλά, πολὺ καλά...» Ἐπέρασαν ἀπὸ τότε πολλὰ χρόνια· ἡ νύχτα ὅμως τῆς ἀγωνίας ἐκείνης μοῦ ἄφησε ἕνα χτύπο στὴν καρδιὰ ποὺ μὲ πιάνει πολλὲς φορὲς ἀπάνω στὸ πρωτοῦπνι.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : **Ἀνέκδοτα τῶν κ. κ. Ἀγγέλου Τανάγρα, Μήτσου Μυράτ, Μένου Φιλήντα καὶ Μαρίου Βάρβογλη. Ὁ κ. Τανάγρας στὴν Πορτογαλίαν.— Ἐξστρατεύει μέχρι Σίντρας ; «...Ἀπαγορεύεται !...». Τὸ γεῦμα... Ἡ κατάπληξις τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν. «...Ποῦ τὴν ξέρει ὁ κ. Τανάγρας τὴν Βασίλισσαν τῆς Πορτογαλίας κι' ἔπιασε κούβεντολόϊ μαζύ της ;» Ὁ κ. Μυράτ στὸ Παρίσι. Τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς σπατάλης του. Στὸ τραῖνο μὲ κενὸν τὸν στόμαχον. Μιὰ σωτηρία ἔμπνευσις. Ὅπου οἱ Ἀργεντινοὶ τεῦ προσφέρουν... γεῦμα ! Ὁ κ. Φιλήντας καὶ ἡ δημοτική.Τὸ «Ταξεῖδι» τοῦ Ψυχάρη ποὺ τοῦ δημιουργεῖ ἱστορίες. Ἡ συκοφαντία τῶν καθαρευουσιάνων. Τραγικὲς περιπέτειες. Στὰ μπουντρούμια τῶν τουρκικῶν φυλακῶν. Ὁ κ. Βάρβογλης στὸ Παρίσι. Μιὰ φιλολογικὴ συγκέντρωσις στὸ σπίτι τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Πὼλ Φέρ. Ὅπου ζητοῦν ἀπὸ τοὺς κ. κ. Σκίπην καὶ Βάρβογλην ν' ἀπαγγείλουν ἀρχαίους Ἕλληνας ποιητάς. Ὁ κ. Σκίπης... σιγᾶ ! Καὶ ὁ κ. Βάρβογλης ἀπαγγέλει τό.. «Πάτερ ἡμῶν !». Οἱ Γάλλοι... ἐνθουσιάζονται !.. κ.τ.λ. κ.τ.λ.**

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Κ.

Ἀνήκει εἰς τὴν Ἀγγλοχιώτικη ἀριστοκρατίαν.—Ἀποκαλυφθῆτε ! — Κομψὴ σιλουέττα. Φυσιογνωμία παρ' ὀλίγον εὔμορφη, ἂν δὲν εἶχε ἀποκρυσταλλωθῇ ἐπ' αὐτῆς ἕνα στυγνὸν ὕφος ξιπασιᾶς. Δὲν λείπει ἀπὸ κανένα κοσμικὸν κέντρον. Χορεύει ἀδιάκοπα. Αἱ τουαλέττες της κομψόταται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μοντέλλα Παριζιάνικα. Ἔχει πολὺ μεγάλα μαῦρα μάτια, καὶ μ' ὅλα ταῦτα εἶνε ἀνέκφραστα, ἴσως ἐπειδὴ εἶνε ἐπηρεασμένα καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ σνομπίσμ, νὰ βλέπουν μόνον ὡρισμένα πρόσωπα τῆς κλίκας. Ὅταν χορεύῃ, ὅταν ὁμιλῇ, καὶ ἀστειεύεται, ἔχει πάντοτε τὴν ἴδια ἔκφρασι,κανὼν ἀπαράβατος τοῦ καλῶς φέρεσθαι ! Ἡ Μονταὶν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐκτάκτως ἐπιτυχὴς χορευτικὴ ἑσπερὶς ἡ δοθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτη εἰς τὸ Ντελίς. Ἡ αἴθουσα ἀπέδιδεν ἐντύπωσιν φαντασμαγορικὴν μὲ τὶς πολυτελεῖς ἔξωμες τουαλέττες, μεταξὺ τῶν ὁποίων αἱ περισσότεραι ἦσαν περλὲ καὶ σὲ χρώματα ἁβρότατα παστέλ, ρόζ, μπλέ, γκρί, σάξ, λευκά. Ὡραιότεραι ἐμφανίσεις ἦσαν τῆς κ. Ταμβάκη ἐξ' Ἀλεξανδρείας,τουαλέττα ἀπὸ τοῦλι καὶ ζωρζέττ ὀράνζ σὲ φόντο λαμὲ ὁμοιόχρωμο ποὺ ἐνηρμονίζετο θαυμάσια μὲ τὴν χρυσίζουσαν κόμην της,τῆς Διδος Γ.Σαναυὶ τουαλέττα ἀπὸ «πάνν» ροζὲ καὶ τοῦλι κεντημένο πέρλες ὁμοιόχρωμες μοντέλλο Ντρεκόλλ, τῆς κ. Φωτιάδη τουαλέττα λευκή.

—Ἀπὸ τὶς δεσποινίδες ὡραιότερες αἱ Δες Ξύδη καὶ Μ. Δεμερτζῆ. Πολὺ χαριτωμέναι αἱ Δες Λιάμπεη, Τσικαλιώτη, αἱ ἀνωτέρω Δεσποινίδες ἐπουλοῦσαν λουλούδια,σερπαντίνες, σφυρίκτρες κλπ. καὶ προσέδιδαν μεγάλη ζωηρότητα εἰς τὸν χορόν.

— Μεταξὺ τῶν παρευρεθεισῶν : κ. καὶ κ. Πασπάτη,κ. καὶ κ. Νικολαΐδη, κ. καὶ κ. Μαλαμίδη, κ. καὶ κ. Μπόταση, κ. Α. Λαδοπούλου, κ. καὶ κ. Ναούμ, κ. Μ. Μιχαλακοπούλου, κ. Λ. Ψύλλα, κ. καὶ κ. Μανέττα, κ. καὶ κ. Ζαλοκώστα, κ. Μπόταση, κ. Λ. Ρετσίνα, κ. καὶ κ. Ἀφεντούλη, Δες Εὐκλείδη, κ. καὶ κ. Ἀργυροπούλου, κ. καὶ κ. Σκουζέ, κ. καὶ κ. Τρικούπη, κ. καὶ κ. Μεταξᾶ κομψοτάτη μὲ τουαλέττα μαύρη, κ. καὶ κ. Θεοχάρη, κ. καὶ κ. Γεωργαντᾶ, κ. καὶ κ. Πετροκοκκίνου, κ. καὶ κ. Καλβοκορέση, κ. καὶ κ. Παπάγου κλπ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην δεξίωσις εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Πρεσβείαν. Παρέστησαν ἡ Λαίδη Τσῆταμ, κ. Καυτατζόγλου, κ. Παπαδιαμαντοπούλου, Δὶς Καλλέργη —πολὺ εὔμορφη—Δες Γρυπάρη καὶ ἡ κ. Λ. Μακκᾶ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μαστίχα-ράουτ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ν. Μακκᾶ. Διάκοσμος αἰθουσῶν κινηματογραφικός. Καλλιτεχνικὲς γωνιές. Καλλιτεχνήματα πολύτιμα.

— Διεκρίναμεν Πρέσβειραν Ἀμερικῆς, Πρέσβειραν Ρουμανίας, Πρέσβειραν Ἱσπανίας, Στρατηγὸν καὶ κ. Ζιράρ, κ. Ἀλεξανδρῆ, κ. Μπένση, κ. Καμπερμπάτς, κ. Μ. Μιχαλακοπούλου, κ. Ψιακῆ, κ. Μπόταση, κ. Φωτιάδη, κ. Βεργοπούλου, κ. καὶ κ. Ζαλοκώστα, κ. Ε. Νεγρεπόντη, κ. καὶ κ. Δα Φραντζῆ, κ. Σκέντερ, κ. Σακορράφου, Δα Χασιώτη,κ. καὶ κ. Ζαρίφη,κ. καὶ κ. Α. Μελᾶ κ.λ.π.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴ δεξίωσις παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῇ κ. Λιβαθινοπούλου.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην χορευτικὸ ἀπόγευμα παρὰ τῇ κ. Καρακάλου.

— Γιὰ τὴν 16 τρέχ. ὡρίσθη ἡ ἐτησία χορευτικὴ ἑσπερὶς ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Προσφύγων «Ἐθνικὴ Στέγη» εἰς τὸ Ντελίς. Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ κ. κ. Μ. Μιχαλακοπούλου, Λ. Ρασκάνο, Ο. Κοντογιάνη, Σ. Κοῦλη, Ι. Μπέμπη, Γ. Δαλιέτου, Μ. Μέξη, Δες Ε. Ρικάκη, Ε. Καλέργη, Λ. Φωκᾶ, Θ. Φραντζῆ, Ι. Μητσοτάκη, Ι. Τσικαλιώτη.

— Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν χορὸς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Δ. Λοβέρδου.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην δεξίωσις-ραμὶ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἀγελάστου. Παρευρέθησαν κ. καὶ Δ.ς Γενήσαρλη, κ. καὶ κ. Ι. Παπαγιαννοπούλου,κ. Α. Μορέλλα, κ. Κούλη, κ. Κέντρου, κ. Ἀργυροπούλου κτλ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν χορευτικὸν ἀπόγευμα εἰς τὸ τέννις-κλόμπ. Συναγωνίζονται εἰς χάριν καὶ εὐλυγισίαν αἱ κυριώτερες «ρακέττες». Διακρίνομεν κ. καὶ κ. Μ. Μεταξᾶ, Δες Μεζίκη, Λιάμπεη, Καλλέργη, Γρυπάρη, Ἀνδριτσάκη, Καμπάνη, κ. Νικολαΐδη, κ. Τριανταφυλλάκου, κ. Σκαραμαγκᾶ κ. καὶ κ. Λυκουρέζου κλπ.

—Ἀπὸ τοὺς ζωηρότερους χοροὺς τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν εἰς τὸ ντινὲ-γκαλὰ τοῦ Καπρίς. Ὅλοι οἱ κύριοι μὲ σμόκιν. Μερικοὶ ξένοι μὲ φράκο. Ἡ κυρίες γενικῶς μὲ τουαλέττες ἔξωμες χοροῦ.

—Μερικαὶ σμὰρτ ἔρχονται ἀργὰ μετὰ ἀπὸ ἰδιωτικὰ γεύματα καὶ χοροὺς,φέρουσαι βαρύτιμες σορτὶ καὶ φορέματα νὸν-πλὺζ-οὔλτρα σίκ

— Διακρίνομεν κ. καὶ κ. Κάσδαγλη ἰδιότυπη φυσιογνωμία μελαγχροινὴ μὲ κατάλευκα μαλλιὰ φέρουσα τουλέττα κόκκινη, κ. καὶ κ. Παπάγου τουαλέττα βελουδένια ἐπίσης κόκκινη, κ. καὶ κ. Σ. Στάϊκου ὡραιοτάτη μὲ τουαλέττα ἁπλουστάτη μαύρη ζωρζέττ, κ. καὶ κ. Λ. Σκουζὲ συμπαθεστάτη, ὡραία χρυσᾶ μαλλιὰ κτενισμένα κοτσίδα γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλι, τουαλέττα ἀσυνείθιστη ἀπὸ μουσσελίνα μορντορὲ ἐμπριμὲ λουλούδια καφέ, κ. καὶ κ. Λεοντοπούλου πολὺ ἐκφραστικὴ φυσιογνωμία καὶ ζωηρὰ χαρακτηριστικὰ τουαλέττα μαύρη, κ. καὶ κ. Μαλαμίδη, κ. καὶ κ. Μ. Μεταξᾶ, κ. καὶ κ. Δ. Μεταξᾶ,κ. καὶ κ. Λυκουρέζου δεινοὶ χορευταὶ κ. καὶ κ.Ἀλευρᾶ, κ. καὶ δὶς Λιάμπεη κ. καὶ κ. Μεζίκη κλπ. Ἡ Μονταὶν